

Mis ja magad?

Tallinnas, 1934.

91 613

Armas sõber, astun täna selle lihtsa küsimisega sinu ette. Loe need read läbi, siis tunned, miks ma selle küsimise sulle ette panen: „Miks magad sa ja unustad oma hinge õnnistuse nõudmist?”

Paljudel on kõiges ristiinimese nimi, kuid mitte ristiinimese elu, mis nimega kokku käiks. — Nende Kuningas ja Isand ei ole mitte Jumal, vaid maailm. — Nad on maisje asjades väga targad, ettevõtlikud ja osavad — paljud neist on eeskujulikud kaupmehed, head töömehed, head majaisandad, ehk teenrid, head naabrid ja mõistlikud riigi kodanikud, aga oma suremata hinge ja igawese õnnistuse eest ei kanna nad kõige wähemat hoolt; selles on nad mureta, kergemeelsed ja järelemõtlemata. — Nad magawad.

Ei wõi ütelda, et nad iialgi oma hinge õnnistuse peale ei ole mõtelnud — aga ometi, see mõtlemine ei seisa nende südames esimesel kohal. — Ei wõi ka ütelda, et nende kõikide eluwiis ühtlane oleks; mõni on sügawamal patu mudas, teine wähem roojastatud; kuid peab tunnistama, et nad kõik oma teedel käiwad ja Jumala õnnistuse teest kaugel ära on. — Ei ole teist mõeti inimese südame ja elule, kui kallid Jumala sõna — piibel, — ja kui selle järele suurema hulga inimeste elu wõrrelda ehk mõeta, siis ei wõi muud neist ütelda kui: nad magawad.

Need inimesed ei tunne patu sügawat kurjust ja roojust, ega oma loodud meele ära rikunud olemist. Nad ei pane tähele oma igapäewast Jumala käskude üleastumist, ega küsi iialgi, mis niisuguse elu wiimne ots saab olema?! — Ja ometi on Jumal ütelnud, et Tema sõnadest üleastumine patt on, ja et inimese südamemõtlemised kurjad on juba lapsest saadik, ja weel: et Jumal pattu wihtab, seda ei wõi sallida, ja et surm patu palk on, ja iga hing, kes pattu teeb, peab igaweste surema! Jah tõeste, nad magawad!

Lugeja, on seesugune ka sinu hinge oluford: Mõttele seda küsimist järele: kas ja ka magad?

Need magajad inimesed ei näe, mispärast neil Snnistegijat tarwis on. Nad mõtlewad, et taewa saada wäga kerge on. Loodawad wiimsel otjal Jumalalt armu saada, aga kuidas, seda nad ei mõtle. Kuid ometi on Jumal ütelnud: et Tema õige, püha ja muutmata Jumal on. Ja Jeesus Kristus ütles: „Mina olen tee, tõde ja elu, ükski ei saa Isa juure, kui aga minu läbi.“ — Ei ole pattude andeksandmist ilma Kristuse wereta — ilma Kristuseta ei ole inimesel mingisugust peastmise lootust. — Waid kõik, kes tahawad õnnsaks saada, peawad Jeesust uskuma ja usu läbi Tema sees elama, ja kes ei usu, peawad hukka minema. Jah tõeste, nad magawad.

Lugeja, ma küsin sind: on seesugune ka sinu hinge oluford? — Mõttele mu küsimise peale: magad ja?

Magajad ei näe, et on tarwis pühas elus ja Jumala kartuses elada ja käia. Nad end pettes

arwawad küllalt olewat niisamuti elada kui teised, sedasama teha, mis kõik ilm ümberringi. Palumiseks ja piibli lugemiseks ei ole neil aega, oma sõnu ja tegusi kasinuses hoida ei tule neile meelde, tões ja aususes usinad olla unustawad nad, — armastust ja alandust ülesnäidata ja ennast maailmast lahutada ei arwa nad tarwiliseks ega wägiliseks. — Ja ometi on Jumal ütelnud, et ilma pühitsemata ei wõi ükski Jumalat näha (Ebr. 12, 14), et ükski roojane ei saa taewariiki (Ilm. 21, 27) ja et Jumala rahwas, üks iserahwas, püharahwas (1. Petr. 2, 9), kes on usin hea tööle. (Tit. 2, 14. Ewes. 2, 10). **Tõeste, kõik niisugused magawad, magawad raskest patuunes!** —

Lugeja, weel kord küsin sind: On ka sinu hinge seisukord niisugune? Mõtke järele mu küsimist: **Kas magad ka sina patu unes?**

Ja mis kõige hirmsam, need inimesed ei näe oma seisukorra hädaohtu tundwat. Nad rändawad eluteed kinnise filmadega, teadmata, et nende elutee wiimne ots neid põrgu wiib. Need unistajad arwawad endid rikkaks, kui nad ometi waesed on; täidetuiks, kuna nende hinged näljas kiskendawad; arwawad endid terweiks, kuna nad surma tõwes wiimse otsale liginewad suure kiirusega. Oh kui nad kord ärkawad, siis näewad, et terwe nende elu unenägu ja pettus oli. — Ja niisugusel wiisil magades kaotawad paljud oma hinge õnnistuse! Kui nad mõtlewad kord rahusse saada, siis tuleb häda ja hukatus, kui mõtlewad oma asjad hästi aetud olewat, siis näewad kord

ärgates, et kõik terve elu oli wastupidi ja ära rikunud. Jah tõeste, nad magavad!

Lugeja, veel kord küsin sind: On ka sinu hinge seisukord niisugune? **Magad sa?**

Armas lugeja, kui sinu südametunnistus sind lööb ja sulle ütleb, et sina ka magad, mis pean ma tegema, et siud unest ülesraputada?— Kuule! kuule! Sinu hinge varitseb hirmus hädasoht; ilma täielise uueks saamiseta oled sa igaweste kadunud! Oh millal lased sa ennast Kristuse were läbi uuendada!?

Sa oled surmatee hädasohus, aga veel mitte walmis lahkuma. Sa pead pärast surma kohtu ette astuma, aga sa ei ole ennast walmistanud Jumala ette astuma. Sinu patud ei ole kustutatud, ega su ülekohtus andeks antud, sinu süda ei ole uueks saanud, sa ei ole veel mitte õigeks mõistetud. — Kui sa ka taewa wõiksid minna, ei oleks sa seal õnnis, sest taewa Issand Jumal ei ole sinu sõber. — Mõttele ise järele: Mis Jumala meele pärast, seda sina ei taha, mis Tema põlgab, see on sulle armas. Tema püha sõna ei ole sulle troostiks, Ta käsud ei ole su jalale lambiks, Tema tulemine ei rõõmusta sind, waid sa tahad seda sihikindlalt unustada. Sa ei taha midagi Jumalast kuulda, ega omast Peastjast Jeesusest Kristusest, sa ei mõista ega taha Temaga rääkida. — Eks see oleks hirmus, ikka ja igaweste Tema silma ees olla! Tõeste, sa ei jõuaks seda ära kannatada. — Sa põlgad siin pühi inimesi, Jumala kartlikuid ja wagu, kuidas wõiksid sa seal pühade, õnsate ja inglite seas elada? Tõeste, see

oleks sulle sääl niisamuti piinaks, kui nüüd praegu siin olles.

Nii kui sa igapäew elad ja elada tahad, mis tarwis on siis piibel, Jumala sõna; mispärast oleks siis tarwis olnud Kristusel Kolgata ristil surra?— Sinu arwates on ju kõik apostlid narrid, ja esimese ristifoguduse pühad inimesed usumäratsejad olnud ja ewangeeliumis kuulutatud Kristuse were lepitus täiesti ilmaasjata töö! — oh ärka üles! ära maga enam!

Ära mõtle ega räägi, nagu ei oleks see hinge seisukoht mitte nii paha, ja sinu hädaoht tõeste mitte nii suur, ja nagu ei mõistaks Jumal nii tõsiselt kohut.— Niisugust walet ja pettust on kurnat juba ligi 6000 aastat inimeste südameisse rääkinud. See on see suur saatana püüdmise pael sest ajast, kui ta Eedenis Ewale ütles: „Kas see on nõnda kui Jumal on ütelnud?“ — „Teie ei pea mitte surma surema!“ — Ära ole nii rumal, et ennast niisuguste mõtetega püüda lased.— Jumal ei ole iialgi weel pattu nuhtlemata jätnud, ei jätagi seda edaspidi nuhtlemata. Tema on ikka oma sõna pidanud ja peab ka nüüd, ja sa saad seda oma igaweseks kahjuks tundma, kui sa meelt ei paranda. Ärka, ärka üles patu unest!

Ära püüa ennast ka sellega waigistada, et kristliku kiriku liige oled, ja selle läbi ilma kahtluseta ja ka niisamasugune hea ristiinimene kui teisedki. Ma ütlen sulle, kui sull midagi muud paremat ei ole ette tuua, siis teeb see sinu süü weel suuremaks. — Sinu nimi wõib kirikuraamatuse olla, sind wõib sealt poolt wagaks inimeseks

peetud saada, ja wõid juba palju aastaid ewan-
geeliumi kuulnud olla kiriku pingis istudes; ja
wõid kõik ristiniimese kombed wäliselt täitnud
olla, ka oma korrad Issanda armulaual käinud,
aga siiski: Kui sa pattu ei tunne ega wiha ja
Issandat Jeesust südamest ei armasta, kui sinu
süda püha Waimu tempel ei ole — siis oled weel
ometi üks kadunud hing. Seis et sind küll sagesti
pühitsusele on kutsutud, ei ole sa ometi pühaks
saanud, nii kui Jumala sõna ütleb: „Waid nõnda
kui See, kes teid on kutsunud, püha on, saage
ka teie pühaks kõige oma elu sees.“ 1. Petr. 1, 15.
Oh ärka, oh ärka üles!

Ära ütle: Ma olen ristitud ja seepärast on
mull kindlustus, et Jumalast sündinud olen ja
Tema armus seisab. Ma ütlen sulle: Sinu elus
puuduwad need tundemärgid, mis püha inimeste
elus on, nii kui seda Johannes oma esimeses raa-
matus on kirjutanud. Loe sealt! Sina ei tun-
nista, et Jeesus Kristus sinu Issand on, sina ei
ole maailma ära wõitnud. Sina elad weel pattu-
des, ei armasta wendi, ja ei ole tagedat ära wõit-
nud. Kuidas wõid sa siis ütelda, et sa Jumalast
sündinud oled? Oleks Jumal sinu Isa, siis armas-
taksid sa Jeesust. — Oleksid sa Jumala laps, siis
laseksid end Jumala Waimust juhutada. — Ma kü-
sin weel tõsisemalt: Kus on sinu meeleparanda-
damine ja usk? Kus on sinu Kristusega warjule-
pandud elu Jumalas? Kus on see püha elu Ju-
mala kartuses?

Waata, need on märgid, need on wiljad, mil-
lest näha ja uskuda wõib, et sa usu läbi Kris-

tuses elad ja offakene tõsises wiinapuus oled. Isma niisuguse wiljata ei aita sind ristimine, waid toob sulle raskemat hukatust. **Oh ärka üles, oh ärka patu unest!**

Ma hüüan sind waljuste seepärast, et ma su häda sügawaste tunnen, ja mul on kahju sinu hukatusest! — Mõttele, — armu aeg on üürikene, elu ots on teadmata, ehk juba õige ligidal, ja kui **hirmus, hirmus**, kui sa hukka lähed! Ma ei jõua mõtelda seda igawest kahju, kui sa igawese suure kohtujärje ees hukka mõistetud saad.

Oh kui hirmus saab olema, sind näha Jumala pahemal käel nende hulgas, kes on lootusetu, peastmata, **wäljas igaweste Jumala armu rajast!** Ei, ma ei jõua seda kanda, süda wäriseb mu sees. Seepärast kirjendan ma waljuste sinu südamesse ja palun Kristuse asemel: „**Anna ennast Jumalaga ära lepitada!**“ Katsju läbi oma elu ja wõta wastu mu hüüe: **Ärka üles, ärka üles, mikspärast tahad sa surra ja igaweste surra!**

Täna palun teid kõiki, kes neid ridu loete, kui Jeesuse Kristuse saadik: Laste endid Jumalaga ära lepitada! Me kallid Issand Jeesus, kes maailma tuli patuseid õnsaks tegema, — Jeesus, kes meie wahemees Jumala ja inimeste wahel, — Jeesus, kes meid on armastanud ja iseennast meie eest on ära annud — see armas Jeesus saadab sulle selle rahu teretuse, kui Ta ütleb: „**Tulge minu juure!**“ Mat. 11, 28. 29.

See kallid sõna: „tulge!“ peaks sind küll wäga tõmbama. — Sina oled Jumala wastu pattu teinud, mitte Jumal sinu wastu — ja siiski waata:

esimene lepituse hüüd on Jumalalt: „Tulge minu juure!“ „Tulge!“ see on halastaja Isa hüüd. — Jeesus hüüab: Waata patune, ma seisan ja ootan sind, ma ei taha, et ükski hukka läheks, waid kõik meeleparandamise kätte saaksid.— „Nii tõeste, kui ma elan, see on Issanda Jehowa sõna, mul ei ole heameel selle surmast, kes hõel, waid sest, kui see, kes hõel, pöörab oma tee pealt, et ta wõiks elada. Pöörake ümber, pöörake ümber oma kurja teede pealt, sest mispärast tahate teie surra, oh Israeli sugu!“— Minu rõõm ei ole hukkamõista, waid halastust üles näidata. Kellel jänu on, see wõtku eluwett ilma.—

Waata, ma seisan ukse ees ja koputan, — kui keegi wõtab minu häält kuulda ja ukse lahti teha, selle juure tahan mina sisse tulla. Kui kaua on mu käed sulle wälja sirutatud olnud, kui kaua olen sinu peale halastada tahtnud. Weel on ruumi, weel on ruumi minu isa majas, minu hale süda ja pikimeel ootab teid. Oh et kõik nüüd tuleksid, Jeesus kutsus patuseid! Oh patune, tule oma Issanda juure! —

„Tulge!“ — see on üks julgustamise kutse ja töötus. Seega ütleb Jeesus: „Patused, mul on kallid andeid teile, mul on igawesi andeid teie hingedele, andeid fangekaelsetele. Mul on andeksandmine Jumala kartmatuile, üks lahtine hallikas roojastele, walged riided roojaste asemele, uus süda kiwise südame asemele, haigetele salwi, hingamist waawatutele ja koormatutele! Oh patused, see on igawese wäärtusline, millele teid kutsun— kõik on walms, oh tulge, oh tulge minu juure!“

Armas lugeja, oh siis kuule Jumala Poja häält ja ära wiibi ega wabanda, kui Tema sind kutsub.— Pööra patust, milles sa ometi tõsist rõõmu ei leia, waid mis sulle wiimaks wäga wiha saab maitsema. Lahku maailma wiisidest, milles sa ometi rahu ei saa leidma. — Tule Jeesuse juure, tule kõige oma pattudega; kui palju ehk kui suured nad ka on — kui kaugel sa nende läbi ka oma Jumalast oled läinud, ja kui Jumala kartmata ka sinu wiisid on olnud.— Tule nõnda kui sa oled, kui walmistamatu ja kõlwatu sa ka enese filmis oled — **oh tule täna, tule praegu**, wiivitamine ei tee sind paremaks; **oh tule! waata, nüüd on õige armas aeg, waata, nüüd on õnnistuse tund, oh tule oma Õnnistegija juure!**“

Ja kuidas wõid sa tulewa wiha eest ära peaseda, kui oma õnnistusega naljatad? Kuhu tahad sa põgeneda, kui sa Kristuse werd jalgadega talad ja armu Waimu teotad? — **Tõeste, hirmus on elawa Jumala kätte langeda**, weel hirmsam seepärast, et elasid ewangeliumi helinal ja siiski seda tähele ei pannud. Kõige raskem ja kurwem tee põrgu on see, mis piiblist ja kantslist mööda käib, mille peal alati Jumala ähwardused, armu kutsed ja töötused kuulda olid. Oh hoia, et sa mitte kui Israel Raadesis oma eesimist ei kahetse, kui juba hilja on, ehk et sa kui Judas Iskarjot patutundmisele ei tule, kus enam kahetsusel maad ei ole.—

Seida praegu põlwili, armas lugeja ja hüüa Israndat appi. Ära ole kui Esaw, kes oma igawesed warandused läätša leeme eest ära müüs.

Seft on juba küll, et oma mööda läinud eluaja fergemeelega oled raiskanud, ilma palweta, ilma Jumalata, ilma Kristufeta, tühja maailma kombete sees. Oh katsu aega, mis weel üle on, oma hinge õnnistufeks tarwitada.

Ohka Jumala poole, et Tema julle jõudu anab, wanast wiisift ja kombest taganeda ja find uueks inimeseks teeb. — Kui südameft soowifft find õnnelikuna näha igawefes ajas. Ja mu praegune sügawam südame soow on, et fa täna Kristufe sees uueks loomaks faakftid. 2. Kor. 4, 17.

See on suurem wara kui kõik maailma rikkus, terwis, au ja teadus. Ilma nende maailma asjadeta võib taewariiki saada, aga mitte ilma ümberpöörmata. Tõeste, kui fa uuestesündimata fured, siis oleks parem, et fa ei olekfti sündinud. Meie elame furmaelu, kuni meil pole elu Jumalast.

Lugeja, oh wõta mu küsimine oma südamesel Jumal andku, et see sinu hingele oleks sõna õigel ajal! Mu südame igatsus ja palwe on Jumala poole, oh et fa õnsaks faakftid.

Ärka üles, kes fa magab ja tõufe üles furnuft, siis walgustab Kristus find. Ärka üles fa magaja! ja kifenda Jumala poole. Müüd on weel õige armu aeg, oh ära kaota oma hinge! Amen.

Fl 939

1935 Mis

1831

79